

HỒNG PHÚC ƠN GỌI TU SĨ

... Ước gì những hàng chữ này mở rộng lòng chúng ta dâng lời chúc tụng và cảm tạ THIÊN CHÚA, Đấng hướng dẫn vận mệnh con người và là Chủ Tể lịch sử thế giới trong mọi thời đại. Tôi cũng xin nhân dịp này bày tỏ tâm tình thảo mến tri ân Đức Bà MARIA, Nữ Vương dòng Thánh Phanxicô. Bởi vì, chỉ duy nhất Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc mới có thể giúp con người thi hành thánh ý THIÊN CHÚA.

Tôi có thể nói ngay rằng, Ơn Gọi tu dòng tôi có được ngày hôm nay là nhờ công ơn người khác. Tôi chỉ là kẻ chót cùng lãnh trách nhiệm đối với Ơn Gọi của tôi mà thôi. Có lẽ bạn ngạc nhiên khi nghe tôi quả quyết như thế. Nhưng sự thật là như vậy. Tôi xin giải thích.

Suốt quãng đời xuân trẻ tôi sống hoàn toàn xa lìa Đức Tin, THIÊN CHÚA, Giáo Hội Công Giáo và các Bí Tích. Vì thế, cuộc hồi tâm hoán cải của tôi đích thật là Phép Lạ của Ơn thánh.

Như bao bạn trẻ thời đại khác, tôi đắm mình trong các buổi hội hè, các cuộc vui chơi bạn hữu và đàn ca xướng hát. Đúng thật là một

thứ "thiên đường giả tạo"! Bây giờ hồi tưởng quá khứ tôi thấy sờ đĩ tôi rơi vào thảm cảnh ấy phần lớn là do cảnh sống ly dị của Cha Mẹ. Thật vậy! Tôi lớn lên bên cạnh Mẹ, không có Cha! Mẹ tôi lại dan díu với một người đàn ông khác.

Tôi như đứa trẻ bơ vơ lạc lõng giữa giòng đời. Tôi chỉ còn biết tìm kiếm 2 điểm đối chiếu và 2 nơi nương tựa: CHA Chung trên Trời và Cha ruột tôi dưới đất.

Và Ơn Gọi tu dòng của tôi trước tiên xuất phát từ Cha ruột. Tôi biết rõ người cầu nguyện rất nhiều cho tôi. Chính Cha ruột xin Rửa Tội cho tôi và đã tận hiến tôi cho Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA vào năm tôi lên 7 tuổi. Sau này người thú nhận với tôi rằng, kể từ ngày ấy, người trút được gánh nặng ngàn cân, bỏ được nỗi âu-lo da-diết về trách nhiệm đối với tôi. Bởi lẽ, người có thể tự an ủi rằng:

- Giờ đây chính Đức Mẹ MARIA sẽ chăm sóc con mình!

Thật ra tôi không có nhiều liên hệ với Cha ruột. Tôi chỉ trông thấy người mỗi năm vài ngày vào các dịp nghỉ lễ, nghỉ hè! Tôi cũng xin nhấn mạnh thêm là trong gia đình Cha ruột có những cuộc hoán cải trở về sống Đạo đàng hoàng, nhờ lời cầu nguyện của người thân trong Đại Gia Đình: mọi người cầu nguyện cho nhau! Thật tuyệt đẹp! Thật đáng khích lệ biết bao!

Tiếp theo Cha ruột là Cha nuôi. Cha nuôi có nhiều liên hệ gần gũi với tôi hơn. Cha nuôi tôi từng đoạt giải về môn trượt tuyết. Chính người gieo vào lòng tôi niềm yêu mến thể thao và yêu mến thiên nhiên. Chính người khuyến khích và đưa tôi vào các buổi tập luyện. Các cuộc thao dượt trượt tuyết trao cho tôi cơ hội

sống tinh thần kỷ luật và nhất là, chiêm ngắm thiên nhiên hùng vĩ mỗi khi chúng tôi đứng trên các ngọn đồi cao hay các đỉnh núi chót vót! Sau đó tôi trở thành thầy dạy môn trượt tuyết.

Nhưng khung cảnh nghề nghiệp lại kéo theo các hệ lụy tiêu cực nguy hiểm đối với phần rỗi linh hồn. Thật thế, tôi lặn xả vào các cuộc du-hí trong các kỳ nghỉ và ăn chơi phung phí.

Năm lên 19 tuổi, tôi bắt đầu quyết liệt khước từ mọi hình thức mang dáng dấp quyền bính như: cha mẹ, trường học, chính trị, nhà nước .. Đáng buồn thay, đây cũng là thảm trạng chung của hầu hết giới trẻ ngày nay. Thế rồi bỗng dưng nảy sinh nơi tôi tâm tình hoán cải của đứa con hoang đàng.

Tôi quyết định lên đường trở về với Cha ruột. Người lập gia đình với một phụ nữ khác. Cuộc hôn nhân thứ hai đúng theo phép Đạo diễn ra đàng hoàng nơi nhà thờ. Gia đình thứ hai của Cha ruột sống Đạo chân thành và đượm đầy đức bác ái Công Giáo. Cha tôi mở rộng cửa đón tiếp người nghèo, kẻ cô đơn bé nhỏ và người bị xã hội ruồng rẫy. Ai ai đến nhà Cha tôi cũng tìm lại Đức Tin, niềm hy vọng và sức mạnh để tiếp tục cuộc sống trong nghèo khó nhưng an bình. Bầu khí tràn đầy yêu thương nơi gia đình Cha ruột thật sự gây xúc động nơi tôi.

Sau đó tôi có dịp tham dự Thánh Lễ nơi nhà nguyện một Cộng Đoàn nhỏ Các Cha dòng Cappuccino. Thánh Lễ do một vị Linh Mục lão thành cử hành. Trong Thánh Lễ tôi bỗng nhận được Hồng Ân Đức Tin. Hồng Ân giúp tôi trong nháy mắt vừa ý thức cuộc sống tội lỗi của tôi vừa nhận ra Tình Yêu Vô Biên của THIÊN CHÚA. Thật là cú thay đổi toàn diện. Ôi con đường Nhân Ái của THIÊN CHÚA thật cao cả và nhiệm màu biết bao!

Sau Thánh Lễ, tôi xin xưng tội. Xưng tội lần đầu vào năm 21 tuổi. Tôi nhớ rất rõ tôi đã trải qua thời gian ân sủng. Đồng thời một nỗi buồn bao la xâm chiếm tâm hồn. Tôi tự nhủ:

- Biết bao nhiêu tín hữu Công Giáo siêng năng xưng tội, xem lễ, rước lễ, nhưng khi về đến nhà thì sống y như thể một người không có Đức Tin, không biết cầu nguyện là gì và không bao giờ nhìn các biến cố trong cuộc đời dưới cái nhìn siêu nhiên.

Từ đó nảy sinh nơi tôi niềm ao ước tận hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA, sống mỗi ngày trong cuộc đời nơi Nhà Chúa và chỉ chăm lo những sự thuộc về Chúa. Tôi ý thức sâu xa:

- THIÊN CHÚA hiện hữu. Ngài ở khắp mọi nơi và muốn cứu rỗi hết mọi người!

Niềm ý thức này như ngọn lửa đốt cháy nhiệt huyết của tôi. Cần phải thi hành tức khắc - như thánh Phaolô Tông Đồ - nhiệm vụ sống và loan báo Tin Mừng Sự Thật.

Chính trong bối cảnh tâm tư nung nấu nhiệt huyết tông đồ ấy mà tôi tình cờ gặp một giáo sư Phi Châu nước Congo. Giáo sư có dự án xây cất một Cô Nhi Viện tại Benin. Tôi tháp tùng giáo sư sang Benin để thực hiện dự án. Dĩ nhiên tôi mua vé máy bay khứ hồi.

Sang đến Benin tôi bắt đầu khẩn khoản cầu xin THIÊN CHÚA tỏ lộ cho biết đâu là thánh ý Ngài, theo kiểu cầu xin của Thánh Phanxicô thành Assisi:

- Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?

Đang lúc tấm vé máy bay còn nằm trong túi để trở lại Pháp thì tôi bất ngờ quyết định làm một tuần Tĩnh Tâm nơi Cộng Đoàn Anh Em Phan-Sinh Vô-Nhiễm. Thật ra ban đầu tôi có ý định gia nhập Cộng Đoàn Thừa Sai Bác Ái của Mẹ Teresa Calcutta ngành nam. Nhưng vì trước đó tôi có nghe nói các Anh Em Phan-Sinh Vô-Nhiễm phụ trách một Đài Phát Thanh Công Giáo tại Benin. Vì thế tôi quyết định đến đó Tĩnh Tâm. Và cuộc Tĩnh Tâm ấy đã giữ tôi lại với Cộng Đoàn cho đến hôm nay. Thời gian đã 5 năm trôi qua.

Linh đạo của Hội Dòng vừa Phan-sinh vừa Thánh-mẫu rất hợp với tâm tình kính mến Đức Mẹ MARIA của tôi. Trước khi lên đường đi

Benin tôi đã đến Lộ Đức để phó thác cho Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA chuyển đi Phi Châu của tôi.

Nguyện xin Đức Mẹ MARIA che chở gìn giữ Hồng Phúc Ôn Gọi tu trì của tôi. Đó là Ôn Gọi tận hiến cho THIÊN CHÚA và yêu mến Đức Mẹ MARIA mãi mãi. Amen.

... "Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Hỡi tất cả những ai kính sợ Chúa, hãy chúc tụng Chúa là Thần các thần, hãy dâng lời tạ ơn và ca tụng, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương" (Sách Daniel 3,89-90).

("Il Settimanale di Padre Pio", Anno VII, n.5, 3 Febbraio 2008, trang 22-24)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt